Liturgie

Hervormde Gemeente
Nieuwerkerk aan den IJssel

Liturgie voor de eredienst op zondag 18 oktober 2026 om 17:00 in de Nieuwe Kerk.
Voorganger: *prop. C.J. Legemaat*

Zingen: Weerklank 290 (Liederen bij liturgische momenten en bijzondere dagen)

1 Woord, voor ons geschreven,
door God ingegeven,
brief aan ons gericht,
wie uw boodschap lezen,
worden onderwezen,
zien Gods aangezicht.
Steeds zijt gij ons heel nabij,
rijke onvermoede, schatten
blijkt gij te bevatten.

3 Mensen spreken tegen,
gaan op eigen wegen
onverstoorbaar voort,
dienen and're goden,
volgen hun geboden,
Woord, kom aan het woord!
Spreek met kracht, met uw gezag,
ga in hen uw werk beginnen,
breek hun leven binnen.

Stil gebed
Votum en Groet

Zingen: Psalm 3 (Oude Berijming)

2 Maar, trouwe *God, Gij* zijt
Het *schild, dat mij be*vrijdt,
Mijn *eer, mijn vast be*trouwen
Op *U vest ik het* oog
Gij *heft mijn hoofd om*hoog,
En *doet m' Uw gunst aan*schouwen.
'k Riep *God niet vruchtloos* aan
Hij *wil mij niet ver*smaan.
In *al mijn tegen*heden
Hij *zag van Sion* neer,
De *woonplaats van Zijn* eer,
En *hoorde mijn ge*beden.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 52 (De Nieuwe Psalmberijming)

3 Ik ben *als een* boom, *ik zal* groeien
in *Gods aanwezig*heid.
Zijn liefde *laat mijn leven* bloeien
zijn *trouw steunt mij al*tijd.
Met *allen die U* dienen, *Heer*,
breng ik uw naam de eer.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Numeri 14 vers 1 - 25 Het morrende volk gestraft

[1] Toen begon heel de gemeenschap *luid te weeklagen* en bleef het volk in die nacht luid jammeren.
[2] Al de Israëlieten morden tegen Mozes en tegen Aäron. Heel de gemeenschap zei tegen hen: Waren wij maar in het land Egypte of in deze woestijn gestorven! Waren wij maar gestorven!
[3] Waarom brengt de HEERE ons dan naar dit land, zodat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen en onze kleine kinderen tot prooi worden *van de vijand*? Zou het niet beter voor ons zijn naar Egypte terug te keren?
[4] En zij zeiden tegen elkaar: Laten wij een hoofd aanstellen en naar Egypte terugkeren!
[5] Toen wierpen Mozes en Aäron zich met hun gezicht *ter aarde*, voor heel de verzamelde gemeenschap van de Israëlieten.
[6] En Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, *twee* van hen die het land verkend hadden, scheurden hun kleren,
[7] en zeiden tegen heel de gemeenschap van de Israëlieten: Het land waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een bijzonder goed land.
[8] Als de HEERE ons genegen is, zal Hij ons in dat land brengen en zal Hij het ons geven, een land dat overvloeit van melk en honing.
[9] Alleen, kom tegen de HEERE niet in opstand, en u, wees niet bevreesd voor de bevolking van het land, want zij zijn ons tot voedsel, hun schaduw is van hen geweken, en de HEERE is met ons. Wees niet bevreesd voor hen!
[10] Toen zei heel de gemeenschap dat men hen met stenen moest stenigen. Maar de heerlijkheid van de HEERE verscheen in de tent van ontmoeting, voor al de Israëlieten.

[11] En de HEERE zei tegen Mozes: Hoelang zal dit volk Mij *nog* verwerpen? En hoelang zullen zij niet in Mij geloven, ondanks al de tekenen die Ik in het midden van hen gedaan heb?
[12] Ik zal het met de pest treffen en Ik zal het verstoten, en Ik zal u tot een groter en machtiger volk maken dan dit is.
[13] Maar Mozes zei tegen de HEERE: Dan zullen de Egyptenaren het horen; immers, U hebt door Uw kracht dit volk uit hun midden geleid.
[14] Zij zullen *het* zeggen tegen de inwoners van dit land, *die* gehoord hebben dat U, HEERE, in het midden van dit volk bent, dat U oog in oog gezien wordt, HEERE, en dat Uw wolk boven hen staat, en dat U overdag in een wolkkolom voor hen uit gaat en 's nachts in een vuurkolom.
[15] Zou U dit volk als één man doden, dan zullen de volken die bij geruchte van U gehoord hebben, zeggen:
[16] Omdat de HEERE dit volk niet in het land kon brengen dat Hij hun gezworen had, daarom heeft Hij hen in de woestijn afgeslacht.

[17] Nu dan, laat toch de kracht van de Heere groot worden, zoals U gesproken hebt:
[18] De HEERE is geduldig en rijk aan goedertierenheid, Hij vergeeft de ongerechtigheid en de overtreding, Hij houdt *de schuldige* zeker niet voor onschuldig en vergeldt de ongerechtigheid van de vaderen aan de kinderen, tot in het derde en het vierde *geslacht*.
[19] Vergeef toch de ongerechtigheid van dit volk, overeenkomstig de grootheid van Uw goedertierenheid, en zoals U dit volk vergeven hebt, vanaf Egypte tot hier toe.
[20] De HEERE zei: Op uw woord heb Ik hun vergeven.
[21] Echter, *zo waar* Ik leef, de hele aarde zal met de heerlijkheid van de HEERE vervuld worden!
[22] Want al de mannen die Mijn heerlijkheid gezien hebben en Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en die Mij nu al tien keer op de proef gesteld hebben en niet naar Mijn stem hebben geluisterd,
[23] zij zullen het land dat Ik hun vaderen gezworen heb, niet zien! Ja, geen van allen die Mij verworpen hebben, zullen het zien!
[24] Maar Mijn dienaar Kaleb, omdat in hem een andere geest was en hij erin volhard heeft Mij na *te volgen*, hem zal Ik brengen in het land waar hij geweest is, en zijn nageslacht zal het in bezit nemen.
[25] De Amalekieten en de Kanaänieten wonen in het dal. Keer morgen om en trek verder de woestijn in, in de richting van de Schelfzee.

Zingen: Psalm 95 (Oude Berijming)

6 k Heb aan dit volk, *dat Mij* vergat,
Een *langen tijd verdriet ge*had,
Ja, *veertig jaar hun hoon ver*dragen,
En *zei: 'Dit* volk *dat steeds* Mij sart,
Heeft *een verdwaasd en* dwalend hart
't Schept *in Mijn wegen geen be*hagen.'

7 Dies heb Ik, door *hun ter*gend kwaad
Op *'t hoogst vergramd, dit volk ver*smaad,
En *met een duren eed ge*zworen,
Dat *wegens* zijn *geschon*den trouw
Het *nooit Mijn rust ge*nieten zou,
Die *voor Mijn volk nog blijft be*schoren.

Prediking

Zingen: Psalm 111 (Oude Berijming)

5 't Is trouw, al wat *Hij ooit* beval
Het *staat op recht en waarheid* pal,
Als *op onwrikbre steunpi*laren.
Hij *is het,* die *verlos*sing zond
Aan *al Zijn volk Hij* zal 't verbond
Met *hen in eeuwigheid be*waren.

6 Zijn Naam is hei*lig en* geducht
De *vijand beeft op Zijn ge*rucht!
Maar *'s HEEREN vrees zal altoos* wezen
't Be*gin der* wijs*heid: wien* Gods hand
Die *doet betrachten,* heeft verstand.
Zijn *Naam blijft eeuwiglijk ge*prezen.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Weerklank 364 (Liederen over geloven)

1 Nooit kan 't geloof te veel verwachten,
des Heilands woorden zijn gewis.
't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten,
maar nooit een vriend als Jezus is.
Wat zou ooit zijne macht beperken?
't Heelal staat onder zijn gebied!
En wat zijn liefde wil bewerken,
ontzegt Hem zijn vermogen niet.

2 Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heren wachten,
zijn bergen vlak en zee?n droog.
O zaligheid niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemdlingschap vergeten
en wij, wij zijn in 't vaderland!

Zegen